

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Ved monopollovens ophævelse pr. 1. januar 1990 forsvandt den dispensation, der har været gældende i hele lovens gyldighedsperiode til at håndhæve bindende bruttopriser for tobaksvarer på trods af lovens almindelige forbud herimod.

Konkurrencerådet og dernæst Konkurrencenævnet har afslået at forlænge denne dispensation. Konsekvensen heraf er, at fastprissystemet på tobaksvarer ophører den 31. december 1991.

Konkurrenceankenævnet begrundede blandt andet sit afslag med, at dispensationen, der tillod faste priser på tobak, harmonerede dårligt med konkurrencelovens overordnede formål. Det fremgik også, at hensynet til de små handlende og det fintmaskede danske butikssystem ikke er noget, som Konkurrenceankenævnet kan tage hensyn til i sin afgørelse. Under behandlingen af sagen udtalte Konkurrencerådet, at hvis andet end rene konkurrencehensyn skulle tilgodeses i denne sag, var det en politisk opgave.

For at opretholde den nuværende beskatning ved fastprissystemets ophævelse foreslår skatteministeren i Forslag til lov om ændring af lov om tobaksafgifter (L 15), at cigaretter fortsat skal beskattes af varens højeste detailpris eller stempelmærkeprisen i overensstemmelse med EF's bestemmelser (jf. Folketingstidende 1991-92, forhandlingerne sp. 127 og 701 samt tillæg A sp. 453). Disse bestemmelser kræver nemlig, at en del af afgiften beregnes ud fra tobaksvarens maksimalpris. Der skal således altid foreligge en fast maksimalpris, for at afgiftsberigtigelsen kan foregå korrekt. Fri prisdannelse på tobaksvarer er således umulig. Som konsekvens heraf har alle EF-lande, undtagen England og Irland, i dag et fastprissystem på tobaksvarerområdet.

Avancen på en pakke cigaretter i detailhandelen er kr. 1,31. Det er denne lave avance, der gør, at effektiv priskonkurrence på tobaksvarer kun kan ske ved at sælge tobaksvarer med tab og hente dette tab ind ved den øvrige omsætning. Det er således ikke så meget tabet af avancen ved salg af cigaretter som tabet af følgesalget, der vil have en meget alvorlig effekt for de små butikker, kiosker og lignende. Ca. 80 pct. af en kiosks omsætning hidrører fra følgesalget af tobaksvarer.

Billigere cigaretter må også formodes at medføre et øget forbrug, hvilket er med til at forringe danskernes sundhedstilstand.

Håndhævelse af de faste priser er ifølge lovforslaget henlagt til importører og producenter. Det nuværende system foreslås opretholdt.

Dette lovforslag vil medføre, at en gennemførelse af førnævnte lovforslag (L 15 – om ændring af lov om tobaksafgifter) er unødvendig, idet stempelmærkeprisen og detailprisen fortsat vil være den samme. Forslagsstillerne mener, at dette forslag skal gennemføres sideløbende med Forslag til lov om ændring af lov om markedsføring. (Forbud mod mængdebegrænsning) (L 103), se Folketingstidende 1991-92, forhandlingerne sp. 1686 og 2672.

Lovforslaget har ikke nævneværdige administrative konsekvenser. Lovforslaget medfører ingen provenumæssige konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Stempelmærkeprisen er detailprisen inkl. afgifter efter tobaksafgiftsloven og omsætningsafgiftsloven.

Til § 2

Der foreslås som ikrafttrædelsestidspunkt 1. januar 1992.